

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: 1/ **JUDr. P. L.**, K., G. 3/ **Ing. F. V.**, P., P., proti žalovanej: **JUDr. D. S.**, správkyni konkurznej podstaty úpadcu Z., S., S., s. r. o., P., P., P. a vedľajší účastník D. C. L., S., O. T. C., F. F., F., V., M., S., zastúpeného AK V. & P., s. r. o., S., B., o **vylúčenie veci z konkurznej podstaty**, vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4Cbi 5/2004, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 8. apríla 2010, č. k. 4Cbi 5/2004-306 a rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. januára 2011, č. k. 1Obo 73/2010-339, takto

r o z h o d o l :

Napadnutý rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. januára 2011, č. k. 1Obo 73/2010-339 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 8. apríla 2010, č. k. 4Cbi 5/2010-306 sa **z r u š u j ú** a vec sa **v r a c i a** Krajskému súdu v Košiciach na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 8. apríla 2010, č. k. 4Cbi 5/2010-306 vyhovel žalobe a vylúčil z konkurznej podstaty úpadcu Z., S., S., s. r. o., P.:

1/ pozemky zapísané na LV č. X. v k. ú. P. vo vlastníctve žalobcu v 1/ rade **JUDr. P. L.**

a to: pozemok....parcela číslo X.....o výmere 540 m2....zastavané plochy a nádvoría,

pozemok....parcela číslo X.....o výmere 289 m2....záhrady,

pozemok....parcela číslo X.....o výmere 7180 m²....ovocné sady,

pozemok....parcela číslo X.....o výmere 76 m².....záhrady,

pozemok....parcela číslo X.....o výmere 199 m².....záhrady,

pozemok....parcela číslo X.0....o výmere 543 m².....záhrady a peňažnú sumu 69 085,04 eur (2 081.256 Sk), pripadajúcu žalobcovi z peňažnej sumy 152 213,50 eur (4 585 584 Sk), zloženej do úschovy Okresného súdu Prešov uznesením zo 6. decembra 2000, sp. zn. Ncd 503/2000, od zložiteľa S., I. K..

2/ pozemky zapísané na LV č. X. v k. ú. P. vo vlastníctve Ing. F. V., P., P. a to:
pozemok....parcela číslo X.5.....o výmere 280 m².....záhrady,

pozemok....parcela číslo X.....o výmere 1325 m².....orná pôda,

pozemok....parcela číslo X.....o výmere 1523 m².....orná pôda,

pozemok....parcela číslo X.....o výmere 747 m².....orná pôda,

pozemok....parcela číslo X.....o výmere 312 m².....orná pôda,

pozemok....parcela číslo X.....o výmere 4113 m².....zastavaná plocha,

pozemok....parcela číslo X.....o výmere 1971 m².....zastavaná plocha,

pozemok....parcela číslo X.....o výmere 189 m².....zastavaná plocha,

pozemok....parcela číslo X.....o výmere 129 m².....zastavaná plocha,

pozemok....parcela číslo X.....o výmere 252 m².....zastavaná plocha,

pozemok....parcela číslo X.....o výmere 68 m².....zastavaná plocha.

Peňažnú sumu 24 489 eur (737 780 Sk), pripadajúcu žalobcovi 3/ z peňažnej sumy 161 275,44 eur (4 858 584,- Sk), zloženej do úschovy Okresného súdu Prešov uznesením zo 6. decembra 2000, sp.zn. Ncd 503/00 od zložiteľa S.- I. K..

3/ Budovy, stavby, zariadenia evidované v účtovnej evidencii úpadcu: -prípojka plynu, studňa vrtaná, spevnená plocha – PA, oplotenie TRAPEZ, prístrešok, sociálne zariadenie, oceľový plechový prístrešok, kvetinový skleník, kvetinový hangár, kvetinový hangár, skleník, sociálna budova, bytovka. O trovách konania rozhodol tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Súčasne rozhodol o vrátení súdneho poplatku 10 914,99 eur žalobcovi 1/ a o vrátení súdneho poplatku 9 958,17 eur žalobcovi 3/.

Rozhodol tak s odôvodnením, že oznámenie Okresného úradu Prešov o začatí vyvlastňovacieho konania, z 29. novembra 1999 poukazuje na to, že žalobcovia 1/ a 3/ sú vlastníkami parciel s označením druhom pozemku a výmerou, ktoré sú špecifikované v žalobe. Na preukázanie tejto skutočnosti súd v konaní vykonal dôkaz výpisom LV č. X. z 23. februára 2010 a LV č. X. z 23. februára 2001, z ktorých jednoznačne vyplýva, že žalobcovia 1/ a 3/ sú vlastníkami nehnuteľností uvedených v žalobe pod č. 1/ a 3/. Túto skutočnosť nespochybnila ani správkyňa konkurznej podstaty, ani nepredložila súdu žiadny dôkaz o tom, že k uvedeným nehnuteľnostiam nadobudol úpadca akékoľvek práva. Ďalej z obsahu oznámenia o dražbe zo 6. januára 1992 súd zistil, že prevádzková jednotka v dražbe, sa skladá z pozemkov v cene 2 267 000 Kčs, strojov a zariadení v cene 1 855 000 Kčs, stavieb v cene 10 082 000 Kčs, predmetov postupnej spotreby v cene 304 000 Kčs a zásob v cene 1 040 151 Kčs. Podľa zostavy, vytlačenej z počítača Z. P. zo 6. februára 1992, ktorá tvorila prílohu privatizačnej karty, bol uvedený projekt odovzdaný vydražiteľom zástupcami Z. P. a privatizačnej komisii, predmetný majetok je vo vlastníctve žalobcov. Z obsahu potvrdenia o zaplatení kúpnej ceny vydraženej prevádzkovej jednotky z 13. marca 1992 vyplýva, že žalobca 1/ zaplatil kúpnu cenu za prevádzkovú jednotku 14 508 000 Sk. Správkyňa konkurznej podstaty nepredložila súdu žiadne relevantné dôkazy, ktorými by spochybnila dôkazy, vlastnícke právo žalobcu 1/ k veciam uvedeným v bode 4 žaloby. Čestné vyhlásenie z 15. januára 2004 podpísané žalobcom 3/, zoznam investičného majetku, ako aj samotná konkurzná prihláška, takýmito dôkazmi nie sú. V priebehu konania došlo k vyvlastneniu časti pozemkov, v tej dobe ešte v spoluvlastníctve žalobcov 1/ až 3/ rozhodnutím Okresného úradu Prešov 19. januára 2000 a rozhodnutím z 11. júla 2001. Na ústnom rokovaní 20. decembra 1999 o vyvlastňovacom konaní pre výstavbu diaľničného privádzača, bolo zo strany žalobcov oznámené, že ak dôjde k vyvlastneniu, žiadajú zložiť peniaze ako náhradu za vyvlastnenie

nehnuteľností, do depozitu Okresného súdu Prešov z dôvodu, že nie je skončené konanie o rozdelenie spoluvlastníctva medzi žalobcami 1/, 2/ a 3/. Na žalobcu 1/ pripadla peňažná suma 69 085,04 eur a žalobcu 3/ suma 24 489 eur. Z uvedených dôvodov súd žalobe vyhovel.

Na základe odvolania žalovanej vec prejednal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací a rozhodol rozsudkom z 26. januára 2011, č. k. 1Obo 73/2010-339 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a žalovaným nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že sa plne stotožnil nielen s výrokom napadnutého rozhodnutia, ale aj s jeho odôvodnením. Na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia uviedol, že pokiaľ ide o námietku, že súd prvého stupňa sa mal zaoberať otázkou zabezpečenia splnenia úpadcovej úverovej zmluvy z 27. apríla 1992, záložnou zmluvou z 27. apríla 1992 v znení dodatku č. 1 z 25. apríla 1994, uviedol, že táto námietka nie je dôvodná. Jej opodstatnenosť žalovaná opiera o svoju mienku, že žalobcovia podpísali záložnú zmluvu aj ako fyzické osoby, nielen ako zástupcovia podnikateľa, pričom správnosť tejto svojej mienky vyvodzuje zo skutočnosti, že v záhlaví zmluvy sa uvádzajú všetky traja a traja ju aj podpísali, zatiaľ čo podľa zápisu v OR mohol každý konateľ konať samostatne. Záložnú zmluvu (č. l. 59) uzavrela VÚB, pobočka v P. a podnikateľ Z., S., S., s. r. o., P. s jej zástupcami JUDr. P. L., M. J. a Ing. F. V.. Pod pečiatkou podnikateľa na konci zmluvy sú podpisy týchto troch osôb s označením „pečiatka a podpisy podnikateľa“. Z týchto údajov v záložnej zmluve nijako nemožno vyvodzovať, že podpisujúci konali aj ako fyzické osoby. Ani námietka žalovanej, týkajúca sa nehnuteľností uvedených v bode 4 žaloby, nie je opodstatnená. V dohode z 28. marca 1993 JUDr. P. L., Ing. F. V. a PhDr. M. J. sa dohodli, že svoj majetok, ktorý nadobudli vydražením, zveria do bezplatného užívania spoločnosti po jej založení. Skutočnosť, že úpadca z týchto nehnuteľností platia dane, nič na ich vlastníctve nemení. Z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Na podnet vedľajšieho účastníka na strane žalovanej, spoločnosti D. C. L., ako osoby dotknutej rozhodnutím súdu, podal v zákonom stanovenej lehote mimoriadne dovolanie

generálny prokurátor Slovenskej republiky. Žiadal rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Dovolateľ uviedol, že súdy v danom prípade správne ustálili vlastnícky vzťah žalobcov k vylučovaným veciam, avšak nesprávne právne posúdili, či samotný tento fakt (vlastníctvo) zakladá ich právo na vylúčenie veci z konkurznej podstaty.

Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Košiciach. z 12. novembra 2003, č. k. 6K/20/2003-15, ktorým bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu Z., S., S., s. r. o., P. a na skutočnosť, že správkyňa konkurznej podstaty JUDr. D. S. zaradila do súpisu konkurznej podstaty majetok, ktorý je predmetom sporu. Zaradenie uvedeného majetku do súpisu konkurznej podstaty správkyňa odôvodnila tým, že ide o majetok, ktorý dlžník v zmysle § 6 ods. 2, posledná veta, zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. v platnom znení (ďalej len ZKV) zabezpečil svoj záväzok na základe záložnej zmluvy č. 1/92 z 27. apríla 1992, uzavretej medzi V. Ú. B., pobočkou P. a podnikateľom Z., S., S., s. r. o., P., podpísanou všetkými troma konateľmi a súčasne vlastníkmi pozemkov na zabezpečenie poskytnutého úveru podľa úverovej zmluvy č. 1/92. Podľa záverečných ustanovení tejto zmluvy, bod 5 ods.1 zmluvy bola uzavretá na dobu určitú, t.j. do 10. januára 1999. Dňa 25. februára 1994 bol uzavretý dodatok č. 1 k záložnej zmluve z 27. apríla 1992, č. 1/92, ktorým sa zmenila časť V. záložnej zmluvy tak, že záložná zmluva sa uzavrela na dobu trvania záväzku voči záložnému veriteľovi.

Podľa dovolateľa pre právne posúdenie veci konajúcimi súdmi nebolo sporné, že majetok, ktorý v zmysle § 19 ods. 2 ZKV žiadali žalobcovia vylúčiť zo súpisu konkurznej podstaty, bol ich vlastníctvom. Súdy však nevzali do úvahy, resp. sa nijakým spôsobom nezaoberali žalovanou namietanou právnou skutočnosťou, že majetok, ktorý žalobcovia žiadajú vylúčiť z konkurznej podstaty, bol v nadväznosti na ust. § 6 ods. 2 ZKV majetkom, ktorým dlžník – Z., S., S., spoločnosť s ručením obmedzeným, P. (úpadca) zabezpečil svoj záväzok a to záložnou zmluvou č. 1/92 z 27. apríla 1992 v znení dodatku č. 1. K otázke platnosti uvedenej záložnej zmluvy zajaľ jednoznačné stanovisko Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku z 9. decembra 2009, č. k. 2Obo 28/2009-271. Najvyšší súd Slovenskej republiky zaujal jednoznačné stanovisko, že otázka platnosti záložnej zmluvy bola predmetom

konania na Krajskom súde v Košiciach, sp. zn. 14Cb 24/1995, konajúce súdy ju považovali za platnú. Vzhľadom na to, že záložná zmluva v znení dodatku č. 1 z 25. februára 1994 bolo potrebné považovať za platnú a dlžník evidentne nebol vlastníkom založených nehnuteľností, oba konajúce súdy sa mali vysporiadať s tvrdením žalovanej a vedľajšieho účastníka konania, že správkyňa konkurznej podstaty v zmysle § 6 ods. 2 ZKV majetok zaradila do súpisu konkurznej podstaty, lebo týmto majetkom si dlžník v čase vyhlásenia konkurzu zabezpečil svoj záväzok. Ďalej uviedol, že ani jeden z konajúcich súdov v odôvodnení svojho rozhodnutia k tejto namietanej skutočnosti nezaujal stanovisko a absentujú v nich závery o tom, z ktorých konkrétnych dôkazov vychádzali, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadili, preto ich rozhodnutia sú v tomto smere nepresvedčivé a nepreskúmateľné (§ 157 ods. 2 a 3 O. s. p. v spojení s § 211 O. s. p.).

Dovolaateľ je toho názoru, že vzhľadom na obsah vykonaného dokazovania súdy vec nesprávne právne posúdili. Ustanovenie § 6 ods. 2, posledná veta ZKV sa v súvislosti s formuláciou „majetok, ktorým dlžník zabezpečil svoj záväzok“ týka aj majetku vo vlastníctve iných subjektov, ako je dlžník. Záväzok úpadcu môže byť zabezpečený majetkom, ktorý patrí úpadcovi a majetkom tretích osôb. To znamená, že konkurzu podlieha aj majetok, ktorý zabezpečuje úpadcove záväzky. V posudzovanom prípade bol záväzok dlžníka -úpadcu zabezpečený záložným právom, ktorým sám dlžník zabezpečil svoj záväzok prostredníctvom v nej špecifikovaných nehnuteľností žalobcov tak, ako to predpokladá ust. § 6 ods. 2 ZKV. Záložnú zmluvu podpísal dlžník v zastúpení žalobcov – vlastníkov nehnuteľností. Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že majetok tvoriaci vydraženú prevádzkovú jednotku Z., S., S., spoločnosť s ručením obmedzeným, P., predstavuje majetok, ktorým bol v čase vyhlásenia konkurzu zabezpečené splnenie záväzku úpadcu a to konkrétne záväzku z úverovej zmluvy č. 1/92 z 27. apríla 1992, ktorý zabezpečuje záložná zmluva z toho istého dňa, preto podľa názoru generálneho prokurátora, konkurzná správkyňa postupovala v súlade s § 6 ods. 2 ZKV, keď tento majetok zaradila do súpisu konkurznej podstaty. V nadväznosti na uvedené skutočnosti potom vlastníctvo žalobcov v prejednávacom prípade nie je skutočnosťou, ktorá by mala za následok vylúčenie nehnuteľností zo súpisu konkurznej podstaty. Preto súdy podľa názoru dovolateľa, vec nesprávne právne posúdili, keď dôvod

vylúčenia vecí z konkurznej podstaty odôvodnili výlučne existenciou vlastníckeho práva žalobcov k sporným nehnuteľnostiam a hnutelným veciam.

K mimoriadnemu dovolaniu generálneho prokurátora sa v súlade s § 243i ods. 1 O. s. p. vyjadrili žalobca 1/ a 3/, žalovaná a vedľajší účastník na strane žalovanej.

Žalovaná vo vyjadrení k mimoriadnemu dovolaniu navrhla vyhovieť mimoriadnemu dovolaniu a zrušiť ním napadnuté rozhodnutia súdov. Považuje námietky generálneho prokurátora v mimoriadnom dovolaní za správne. Zdôraznila, že súdy opomenuli brať zreteľ na existenciu záložnej zmluvy z 27. apríla 1992, č. 1/92, v znení dodatku č.1 z 25. februára 1994, prostredníctvom ktorej bol zabezpečený záväzok úpadcu z úverovej zmluvy č. 1/92, a že práve z titulu existencie záložného práva viaznuceho v čase vyhlásenia konkurzu na tento majetok, ktorý predstavoval zabezpečovací prostriedok na splnenie záväzku úpadcu voči oddelenému veriteľovi, ktorým bola v čase vyhlásenia konkurzu V. Ú. B., a. s., B., s pohľadávkou prihlásenou do konkurzu v sume 33 043 198,210 Sk. Pre posúdenie vecí súdmi nižších stupňov malo byť kľúčovou otázkou, či ide o majetok, ktorým dlžník zabezpečil svoj záväzok. Poukázala na obsah ňou podaného odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa. Ďalej poukázala na čiastočný rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo 17. marca 2005, č. k. 4Cbi 5/2004-306, ktorým súd rozhodol o návrhu žalobcu 2/ v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR z 28. júna 2006, sp. zn. 2Obo 59/2006. V uvedených rozhodnutiach súdy považovali predmetnú záložnú zmluvu za platnú. Podľa právnej úpravy záložného práva, platnej pred 01. 01. 1993 v zmluve o zriadení záložného práva sa musí určiť predmet záložného práva a pohľadávka, ktorú zabezpečuje. Vec sa musí označiť tak, aby jej založenie bolo každému zjavné / § 151b ods.4 OZ /. Podľa ust. § 151b ods.2 OZ k účinnosti záložnej zmluvy, ktorou sa zakladá nehnuteľnosť, je potrebná registrácia štátnym notárstvom a podľa ust. § 151b ods. 1 a 151d ods. 1 OZ záložnú zmluvu môže uzavrieť aj osoba odlišná od vlastníka zálohu, za súhlasu vlastníka.

Na vznik záložného práva sa teda vyžadovalo, aby záložca bol vlastníkom zálohu, alebo aby so založením vecí vyslovil súhlas jej vlastníka. To, že žalobcovia 1/ až 3/ sa podpísali pod záložnú zmluvu, vystupovali pri uzavretí záložnej zmluvy ako konatelia spoločnosti a zároveň ako spoluvlastníci nehnuteľností, čo preukazuje aj čl. V. bod 7 úverovej

zmluvy, ktorým sa zaviazali zvýšiť základný kapitál spoločnosti, ktorý bol v sume 120 000 Sk o hodnotu zakúpeného majetku z poskytnutého úveru, čo mali preukázať novým výpisom z obchodného registra. Teda mali previesť nehnuteľnosti a ostatný majetok vydraženej prevádzkovej jednotky Z. na obchodnú spoločnosť Z., S., S., spol. s. r. o., P.. Vyplýva to aj zo samotnej žiadosti o poskytnutie úveru, ktorú podpísali všetci traja žalobcovia 13. apríla 1992. Záložná zmluva bola registrovaná na štátnom notárstve, žiadosť o registráciu podali všetci traja spoluvlastníci a bez súhlasu vlastníkov založených nehnuteľností by nemohla záložná zmluva nadobudnúť podľa § 151b ods. 2 OZ právne účinky. Úver bol vyčerpaný takým spôsobom, že sa z neho zaplatila podlžnosť z úverovej zmluvy JUDr. L., ktorý mu VÚB poskytla na vyplatenie vydraženej prevádzkovej jednotky Z. ako fyzickej osobe a členovi združenia Z., S., S., ktorého účastníkmi boli aj Ing. V. a PhDr. J..

Žalobca 1/ vo vyjadrení k mimoriadnemu dovolaniu. Nie je mu zrejmé, ako mohla dotknutá osoba – spoločnosť D. C. L., podať podnet zo 16. mája 2009 v predmetnej veci, keď Krajský súd v Košiciach rozhodol až 8. apríla 2010 a Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil jeho rozhodnutie rozsudkom 26. januára 2011. Napadnuté rozhodnutia súdov oboch stupňov považuje za vecne správne a navrhol mimoriadne dovolanie ako irelevantné odmietnuť.

Žalobca 3/ vo vyjadrení k mimoriadnemu dovolaniu uviedol, že spoločnosť Z., S., S., spol. s. r. o., P. nebola nikdy vlastníkom predmetných nehnuteľností a navrhol mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora odmietnuť.

Vedľajší účastník na strane žalovanej, spoločnosť D. C. L. sa vo vyjadrení k mimoriadnemu dovolaniu plne stotožňuje s mimoriadnym dovolaním a s tým, že rozhodnutím súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu bol porušený zákon. Súhlasí s tým, že žalobcovia v konaní preukázali existenciu svojho vlastníckeho práva k veciam, ktoré žiadajú vylúčiť z konkurznej podstaty úpadcu nesúhlasí s tým, že táto skutočnosť môže byť sama o sebe dôvodom na vylúčenie nehnuteľností z konkurznej podstaty. Pretože predmetné nehnuteľnosti sú predmetom záložnej zmluvy, ktorú uzavrel na strane záložcu úpadca a na základe ktorej k predmetným nehnuteľnostiam vzniklo záložné právo. Nehnuteľnosti sú teda majetkom, ktorým dlžník/úpadca zabezpečil svoj záväzok, a preto sú súčasťou konkurznej

podstaty. Navrhol, aby rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu bol zrušený a vec vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací /§ 10a ods. 4 O. s. p./ zistil, že mimoriadne dovolanie bolo podané včas na podnet vedľajšieho účastníka na strane žalovanej, so súhlasom žalovanej a že pre jeho podanie boli splnené zákonné podmienky podľa § 243e ods. 1 O. s. p., pretože právoplatným rozhodnutím súdu bol porušený zákon a vyžaduje to ochranu práv a právom chránených záujmov právnických osôb a túto ochranu nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami. S poukazom na to, že v predmetnej veci sú splnené zákonné podmienky pre podanie tohto mimoriadneho opravného prostriedku podľa ustanovenia § 243e ods. 1, ods. 2 O. s. p. a § 243f ods. 1 O. s. p., dovolací súd preskúmal právoplatné rozhodnutia súdov oboch stupňov, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo, bez nariadenia dovolacieho pojednávania /§ 243a ods.1 O. s. p./ v rozsahu uplatnených dovolacích dôvodov podľa § 243i ods. 2 O. s. p. v spojení s § 242 ods. 1 O. s. p. a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je v predmetnej veci prípustné a dôvodné.

Dovolací súd pri preskúmaní zistil, že závery generálneho prokurátora sú správne, že rozhodnutiami odvolacieho súdu a súdu prvého stupňa bol porušený zákon nedôsledným riadením sa príslušnými ustanoveniami zákona o konkurze a Občianskeho zákonníka.

Žalobcovia 1/ a 3/ sa v konaní domáhajú vylúčenia hnutel'ných a nehnuteľných vecí zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu Z., S., S., spol. s r. o., P. z dôvodu, že k týmto veciam majú vlastnícky vzťah, čo zakladá ich právo na vylúčenie veci z konkurznej podstaty úpadcu. V konaní súdy oboch stupňov správne ustálili vlastnícky vzťah žalobcov k vylučovaným veciam. Opomenuli sa však zaoberať námietkami žalovanej, že predmetné hnutel'né a nehnuteľné veci boli zaradené do súpisu konkurznej podstaty z titulu záložného práva, viaznuceho na týchto veciach v čase vyhlásenia konkurzu, keďže dlžník /t. č. úpadca/ zabezpečil týmto majetkom svoj záväzok z úverovej zmluvy, uzavretej so V. Ú. B., pobočkou P..

Je potrebné prisvedčiť dovolateľovi, že pre právne posúdenie veci súdom prvého stupňa a odvolacím súdom bolo potrebné zaoberať sa námietkou žalovanej a zistiť, či sa jedná o majetok, ktorým dlžník /úpadca/ zabezpečil svoj záväzok.

Podľa ust. § 6 ods. 2 zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. v znení neskorších predpisov /ďalej len ZKV/ konkurznú podstatu tvoria veci, byty a nebytové priestory, práva a iné majetkové hodnoty, ktoré patrili dlžníkovi v deň vyhlásenia konkurzu a majetok, ktorý dlžník nadobudol počas konkurzu, ako aj majetok, ktorým dlžník zabezpečil svoj majetok.

Podľa ust. § 151a ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom do 01. 01. 1993, t.j. v čase uzavretia predmetnej záložnej zmluvy /ďalej len OZ/, záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že v prípade ich riadneho a včasného nesplnenia je záložný veriteľ oprávnený domáhať sa uspokojenia zo založenej veci, záložné právo sa vzťahuje na záloh, jeho príslušenstvo a prírastky, ale z plodov len na tie, ktoré nie sú oddelené.

Záložné právo vzniká na základe písomnej zmluvy, schválenej dedičskej dohody alebo zo zákona. Na účinnosť záložnej zmluvy, ktorou sa zakladá nehnuteľnosť, je potrebná jej registrácia štátnym notárstvom /§ 151b ods. 1, 2 OZ/.

Citované ustanovenie § 6 ods. 2 ZKV vymedzuje konkurznú podstatu tak, že okrem veci druhovo vymedzených do konkurznej podstaty patrí aj majetok, ktorým dlžník zabezpečil svoj záväzok. Konkurz sa týmto ustanovením týka aj veci vo vlastníctve tretej osoby.

Z doteraz vykonaného dokazovania vyplýva, že na zabezpečenie dlhu 14 508 000 Sk z úverovej zmluvy dlžník Z., S., S., spol. s r. o., P., t.č. úpadca /ďalej len úpadca/ uzavrel 27. apríla 1992 s veriteľom V. Ú. B., pobočkou P. /ďalej záložný veriteľ/ záložnú zmluvu č. 1, ktorou zriadil záložné právo na hnutelné a nehnuteľné veci, ktoré sú predmetom tohto sporu. Záložná zmluva bola podľa čl. V. zmluvy uzavretá na dobu určitú do 10. januára 1999. Za úpadcu konali ako konatelia všetci traja žalobcovia, ktorí bez výhrad záložnú zmluvu podpísali. Následne k záložnej zmluve č. 1 z 27. apríla 1992 bol 25. februára 1994 podpísaný dodatok č. 1, ktorým sa zmenil čl. V. zmluvy tak, že zmluva sa uzavrela na dobu trvania záväzku voči záložnému veriteľovi.

Uvedené skutočnosti naznačujú, že záložná zmluva bola uzavretá so súhlasom vlastníkov pozemkov /žalobcov/, ktorí vystupovali nielen ako konatelia úpadcu, ale aj ako

fyzické osoby, lebo ich postavenie konateľa úpadcu a vlastníka predmetnej veci nie je možné oddeliť, keďže je nepochybné a z vykonaného dokazovania nevyplýva opak, že konali v záujme úpadcu a v záujme seba ako vlastníka veci, a preto záložná zmluva by mala byť uzavretá platne a na dobu neurčitú.

Ak žalovaná vychádzala z týchto skutočností, postupovala v zmysle ustanovenia § 6 ods. 2 ZKV a hnutel'né a nehnuteľné veci zapísala do súpisu konkurznej podstaty úpadcu v súlade so zákonom.

Keďže ani súd prvého stupňa a ani odvolací súd k vyššie uvedenej skutočnosti nezaujali žiadne stanovisko, rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a pre nezrozumiteľnosť. Je potrebné prisvedčiť dovolateľovi, že aj hodnotenie uvedenej námietky žalovanej sa musí prejaviť v odôvodnení rozhodnutí súdov oboch stupňov spôsobom zakotveným v § 157 ods. 2 O. s. p. a ak tento dôvod v odôvodnení absentuje, rozhodnutie má iné vady, čo je dovolacím dôvodom podľa § 243f ods. 1 O. s. p.

Na základe uvedených skutočností dovolací súd podľa § 243b ods. 2, § 243b ods. 3, § 243b ods. 4 v spojení s § 243i ods. 2 O. s. p. mimoriadnym dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ako aj rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V ďalšom konaní, v ktorom je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom dovolacieho súdu /§ 243d ods. 1 O. s. p./, sa súd prvého stupňa vysporiada s vytknutými skutočnosťami dovolacím súdom a opätovne vo veci rozhodne a svoje rozhodnutie náležite odôvodní v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p. V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania /§ 243d ods. 1 v spojení s § 243i ods. 2 O. s. p./.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. februára 2012

JUDr. Anna Marková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.